

שבת
שלום

פרשת בהר

העולם העתיק היה מושתת על שני יסודות - על משטר העבדות ועל פולחן האלים.

פרשת בהר מכריזה מלחמה בעבדות הממארת: "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה.." (כ"ה, י') ומסיימת בתביעה נמרצת: "לא תעשו לכם אלילים.." (כ"ו, א').

הפולחן האלילי שיעבד את האדם ליצריו השפלים ולתאוותיו הבהמיות והקביל לשיעבוד הפיסי שבעבדות הגוף.

מכאן נבע כוחו האדיר של פולחן זה שבעזרת החושים והחושניות שלט בעולם כולו ואף נטע שורשים עמוקים בעם ישראל שהתקיימו מאות שנים לאחר מעמד הר סיני.

(מתוך: 'ממעין האגדה'-א. ארזי)

שיעבוד האחר ותאוות החומר, רק בעולם העתיק? ...

פרשת שבוע – הלה פורגס

שבת פרשת בהר		ימי החול	
הדלקת נרות	19:14	זמן תפילין /טלית	04:41←04:44
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:09←09:09
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:10	מנחה שיעור וערבית	19:25
שיעור הרב ארי	18.00	שקיעה	19:38←19:34
צאת השבת	20:11	ערבית	20:10

פרשת בהר

כחוט השני שזור בפרשה העניין המסחרי, הקניה והמכירה: "וְכִי-תִמְכְּרוּ מִמְּכָר לְעַמִּיתְךָ, אֹךְ קָנָה מִיַּד עַמִּיתְךָ" ועוד. ימיהם של יחסי גומלין אלה בין אנשים, קדומים כימי האנושות, ואולם התורה שואפת להסדיר יחסים אלה באופן מוסרי, הוגן ומתחשב באדם ובאדמה.

דגש מיוחד ניתן בפרשה על קניית אדמה. במילים "והארץ לא תימכר לצמיתות" מבהירה התורה כי המעשה האנושי, אין בו בכדי לשנות את המצב הבסיסי לפיו הארץ אינה רכושו של איש, וכי כל קניין הוא זמני ויחסי "כִּי לִי הָאָרֶץ" (ויקרא כה) ואכן, הבעלות על רכוש היא אשליה, אין היא אלא חזות של יציבות, שליטה וכוח. המגבלות והסייגים שמציבה התורה מבהירים עד כמה כל העברת בעלות בין בני אדם היא בת חלוף.

הצורך במערכת החוקים המקראית הנוגעת לכספים ורכוש נובע מהפוטנציאל הנפיץ והיצרי רב העוצמה של העניינים הללו. מכאן שעידנים רבים לפני הקניון וכרטיס האשראי היה על האדם להתמודד עם הפיתוי המצוי במשא ומתן המסחרי. פיתוי להנהיג איפה ואיפה, לחמוס, לקחת נשך ולהגדיל את ההון ללא גבולות. ואולם, כיום הקלות הבלתי נסבלת של הייצור והרכישה מציבה מכשולים גדולים לאין ערוך. מי מאתנו לא מתפתה לקנות חפצים מיותרים, לשוטט בקניון לשם הבילוי ולצרף עוד חפץ לארון המתפקע!?

רעיון השמיטה בו עסקנו אשתקד בהעמקה, מתמודד באופן ייחודי עם ההיבט הזה של הקניה והמכירה. התביעה ל שחרר את היד הקפוצה ולהרפות את האחיזה בנכסים, לא נוגעת רק באימוץ מידות של הגינות וחמלה בין מוכר לקונה, מטרתה לצמצם את יצר הרכישה והבעלות על חפצים ורכוש. בקיבוץ של פעם נעשה ניסיון להתמודד עם היבט זה על ידי נטרול מרכיב הכסף בחיי היומיום, מתוך תקווה שההסדרים החברתיים והעדר השיח בענייני הממון ימנעו גם ריבוד מעמדי המבוסס על יכולת כלכלית, וינתק את הקשר שבין עבודה, עושר וכבוד.

יש מי שחשים שהעיסוק העכשווי בקניה ומכירה הגיע לידי הפרזה כה קיצונית, עד שאין לנו אלא לנסות ולבלום מהלך זה באופן מלאכותי, שיש בו כמעט משום פרישה מחברת האדם ה"רגיל". נעשים ניסיונות חברתיים לחדול לגמרי מקניית מוצרים חדשים, לייצר בעצמנו ולצמצם את הרכישות להכרחי בלבד, וכך להימנע מזריקת מזון, ספרים ובגדים שבין ליל יהפכו ממילא למיותרים.

הסופרת נורית זרחי בספרה "אמורי אשיג אטוסה", מספרת מעין אגדה על נערה מתבגרת העומדת בפני מבחן בגרות סמלי. הבוחן-המכשף מניח לפני אמורי זוג מזלגות (המסמלים את העולם המודרני - הדוקרני, השימושי, הקשה והתכליתי), ומבקש ממנה להפוך אותם למשהו שנחוץ בעולם: "את זוכרת שלמדנו מה הדבר שנחוץ בעולם: משהו חזק, משהו מהיר, משהו קני, משהו מכיר".

האגדה מספרת את סיפור חיינו, בו נמדד ערכה של כל בחירה ביכולתה לספק כוח וממון. רק משהו שאפשר לקנות או למכור ("קני ומכיר") ישרת את גיבורת הסיפור בעולם המבוגרים, המצטייר כזירה צינית ונטולת רגש. ה"סוף הטוב" הוא שהגיבורה יוצרת דווקא דברים יפים, פגיעים, אטיים להיווצר, חלשים, בני חלוף, ואשר אינם ניתנים לקנייה ומכירה.

יתכן כי אלו בדיוק החלופות שמציעים ימי השמיטה, ובמידה מסוימת אף השבת. ימים של שיבה לפשטות וצניעות, הסתפקות בהכרחי, ומיקוד במה שבין אדם למשפחתו ורעיו.

רותי לזר

דבר המשפחות השכולות שנשאה מרים אמיתי (לבית עברון) בטקס יום הזיכרון שנערך במועצת "שדות נגב"

"כשיבוא הקץ לכל המלחמות,
לא יפלו בנינו עוד בקרב,
לא יצרוב ליבנו לבכי האמהות
ועל קבר תפילת אב".

(דב פישמן)

משפחות שכולות, אדוני ראש המועצה, רבנים, קהל נכבד.

עומדים אנו כאן לפתחה של השנה הששים ותשע לקיומה של מדינת ישראל, מדינה שעל עצם קיומה קיבלה מאיתנו את היקר לנו מכל, והכלי איננו מלא. בכל שנה נוספים שמות לרשימה, בכל שנה עוד הורים, אחים, יתומים ואלמנות מתווספים למעגל הנורא הזה. לדאבונו, אין כמעט אדם שלא חווה כאב של קרוב או מכר, והכאב עמוק ומפלח את הלב, מחניק וממוטט, מכעיס ומצמית.

והכאב לא עובר, לא אחרי שנה ולא אחרי שנתיים ובוודאי לא אחרי שלושים ושמונה שנה. העצב, הכאב ועומק התהום שנפער, לא מצליח למלא את מה שכבר התמלא באושר גדול אחר.

לפני שלושים ושמונה שנים פגע הכאב המהתל גם בנו, אחי נתן עברון ז"ל נפל בעת מילוי תפקידו בדרך ממבצע ליטאני הביתה. זעקת הכאב שפילחה באותו הרגע את האוויר נחקקה בזיכרוני.

נתן שהיה בכורם של הורי, היה עבורי עוגן ומשען. היה בו שילוב של שלוה עם עשיה, נעם הליכות ועמידה על עקרונות של מוסר והכל בדרכו המיוחדת לו.

אחי הבכור היה אח אהוב ונאהב, בן יקר ומפקד מוערך. הלך בדרכו התמימה עד לאחרון ימיו. התורה והטבע היו עבורו תשתית לחיים והיה מקור לגאווה לכל מכיריו ומוקיריו. בלכתו השאיר לנו תהום פעורה בד בבד עם דרך סלולה ומאירה המלאה באבני דרך לחיים, אבנים שהן רק שלו: אהבת הטבע, אהבת התורה, אהבת האדם, צניעות וענוה.

כמה זיכרון נשאר בשלושים ושמונה שנים, הזיכרון הופך לחסך. הזיכרון מתעתע ומהתל אך האובדן גדול וכבד כל שנה יותר והגעגוע המתרחק מתקרב בכל פעם מחדש.

אך דווקא בימים אלה שמהות הקיום שלנו בארץ מעורערת חדשות לבקרים, ואנו ממשיכים להקריב יקירים על קדושתה של הארץ. בתקופה בה רבות הדילמות והשאלות בסוגיות מורכבות - מבחנה של החברה היום הוא מבחן האחדות, הסבלנות והערבות ההדדית - כי הם הם הנותנים חוסן לאומה. לנו בני המשפחות השכולות תפקיד חשוב במציאות זו, שכן יקירינו נפלו למען המשך קיומה של המדינה, קיום פיסי, רוחני, ערכי ומוסרי.

ובאורנו: "במותם ציוו לנו את החיים" עלינו לחתור לחיים של שלום ולא מלחמה, לחיים עם ערכי ההגינות והמופת האישי, לחיים של רעות ואחדות.

למען ארצנו, אנו מצווים להיות ראויים להלך בה ולהתקיים בה בבטחה ובכבוד איש לרעהו. אני תפילה יחד עם כולם לאבינו שבשמים, שיסיר מעלינו את הקללה של קבורת הבנים, כאב האלמנות ויתמות הילדים. שיתן שלום בארץ. מי ייתן וצו הגיוס הבא יהיה צו החיים, והפקודה תהיה פקודת שלום.

"ה' עוז לעמו ייתן, ה' יברך את עמו בשלום"

דבר מאפק? האולדה, תא"ף איתי וירוב בטקס יום הליכרון

"ואם באחרית הימים יגלו מעיננו עפר" כתב המשורר, "יוכלו לומר: היום להם מדבריות וחבלי ארץ ודרך ארוכה ללכת, אבל הזמן בכליהם פתאום אזלי".

הנני כאן ביום הזה, יום של זיכרון ושתיקה וגעגוע, יום של שמות ושורות וחלקות. ואני שכבר עשורים שלושה הולך בין הנערים ובראשם, אין בי את יכולת ההכלה למספרים הגדולים, לזיכרון הקולקטיבי להכללה, אחידות.

אז במחילה ביום הזה, זוכר אני רק חייל אחד. רק אחד, הלא אמרתי לכם יותר מכך אין די היכולת. לכן זוכר אני את אורן - תמונתנו המצהיבה באלבומי, משחקים בגן הילדים כאילו לא ידע שיחדול בגיבל ברוך. רק אותו, ואת אסף שחטף כדור צלף, ואני זוכרו ממגרש הכדורסל ומסיוור המפקדים שהחזירו גופתו.

ואת דרור שהכרתי ויחד עם שנים עשר חבריו עלה במשאית של אש אל המרומים כשנערה בת 16 התפוצצה עימם. רק אותם ביום הזה.

אין בי היכולת הרי אמרתי לכם, לומר את כולם – אז אני זוכר רק אחד. את עמית, שסיימנו יחד את שנת השירות והוא ניסה עוד בבקו"ם לשכנע אותי ללכת לחיל הים. ואני לצנחנים חלמתי. ושם גם קיבלתי את הידיעה שרקטת RPG פילחה את גופו החסון. ואיך קברנוהו מול הים.

רק את גיא, ואת הלחיצה שלחצנו על שקית האינפוזיה, כאילו תחזיר בו את החיים. ואת המסוק שהתרחק והותיר אותנו ספוגים בדמו. רק אותו.

רק אחד, הרי אמרתי לכם. יותר זכרוני ומצפוני אינו מאפשר.

אז אני ביום הזה זוכר רק את הלילה. הלילה הנורא שהוא בפאתי כונין. לילה שלא היה כמותו לרוע, ואת נעליו האדומות מבצבצות מהשמיכה שעל האלונקה ואת המסע שרציתי שלעולם לא יגמר, הביתה.

אני זוכר רק אחד רק את אלעד, ואת הריב שרבנו בטרם נפל, ואת מישה ואת הד המטען בוואדי בריך.

רק את דביר ואת גבאי וחלמיש שנהרגו בסלוקי, הוואדי הסמוך. רק ימים לאחר מכן יחד עם עזרא, שנקבר ליד דודו שנפל בגדוד דור אחד לפניו בוואדי שובש. רק אותם אני זוכר ביום הזה.

אמרתי לכם מספרים גדולים, רשימות ארוכות, גדולים מיכולת להכיל.

משתדל ביום הזה לזכור רק את האחד, רק את יובל שהיה כאח לי ואת שיחותינו באוהל הסיירים. חצי ערים חצי רדומים ואת הטלפון מהפקידה הפלוגתית שאמרה לי שהוא לא ירד מהקריסטופני.

לכן אני זוכר רק את נדב. שנפל בראש חייליו ואת נשיאת ארונו בשדה חמניות ואת אורי שם הוא מפקד פלוגה כמו ציון ואיתן וזיו ואסף. לפרקים לא זכרתי מי מהם חי ומי כבר לא. ולעולם הם לי חבורת מפקדי הפלוגות הצעירים שכמעט בגרו.

רק אחד. רק את דודי ואת משקפיו על כביש האספלט במד"ס. ואת אודי, ואת הלילה שצפנתי על דף. רק את ליאור וברק שתש כוחם מהמסע ולא ראו בי לגלגל של הצלה. והם השאירונו כועסים ושואלים.

רק אחד, את ארז, ונשקו בידו, סערו סתור, לבושו מרושל, ובקצה פיו חיוך כמעט מזלזל. ואת כתם הפיצוץ שנותר, ואת שיירת הרכבים, ואת הטלפון של אבו רייש שלא ענה, כשרציתי לשאול מה שלומו?

ואת מגן וזוהר שעלו בסערה שבועות אחריהם, על אותה הדרך. ואני רק אחד יודע שאזכור. ולכן רק עליו חושב אני ביום הזה.

רק על דני ודולב, רק על דיוויד ודובי – רק עליהם.

ואני כבר יותר משלושה עשורים בחאקי, וקצר הערב הזה מלהזכיר את האחד, לפיכך דווקא ביום של זיכרון ושתיקה וגעגוע - דווקא בערב הזה, רציתי לזעוק-פיקחו עיניכם. שמעו את הקולות. לא לשווא נפלנו ופינו עפר, לא לשווא כוסו עינינו בשמיכה של צמר, לא לשווא! לא לשווא אבדנו את לוחמינו ולא שבנו מן השדה.

אנחנו דור של מגשימים, אנחנו דור של מגשימי חלום, אנחנו זכינו לראות נס הגדול כיציאת מצרים, פלא אדיר כקריעת ים סוף - אנחנו בשגרת חיינו רואים את הקולות. הינה הארץ הזאת, ארץ מדבר וציה ושיממון, ארץ פורחת וצומחת.

הינה הארץ הזאת, האוכלת יושביה, מניבה חלב ודבש ופרי הדר ואסמינו מלאים ושדותינו פוריים. ובתי ספר וגני ילדים ובתי אולפן, ורחובותינו מלאים בתינוקות, ומפעלים ותעשייה ומדע וכבישים שנפרסים, ומנופי בנייה.

ביום הזה רוצה אני לומר באוזניכם לא לשווא חדלנו, לא לשווא.

אנחנו בראנו ארץ, בידינו חוללנו נס, ובנינו לחלומנו חומת מגן ואנו בני הארץ הפכנו ללבניה, לבנים בחומה. כשמי מאיתנו נופל, אנחנו סוגרים רווחים, ונכונים להמשך הדרך.

צודקת דרכנו, ולנו הכח והעוז. איננו עייפים מהמסע, רוחנו לא תשה, נמשיך ונגן על חפות חיינו עד ניצחון.

ה'כ"ו א'ר"ב ההתראה!

יריד ההתרמה יתקיים ב-8/6/2016, ב' בסיוון התשע"ו בבית ספר דע"ת סעד.

התרומות נועדו לילדים בעלי צרכים מיוחדים (בית ספר "הדר" בשדרות).

ביריד יהיה אומן אורח.

יהיה שווה! פרטים בהמשך..

מוצאת תלמידים ותלמידי חטיבת הביניים דע"ת

להורי הילדים האירוק

כל ילדי הגיל הרך והוריהם מוזמנים לחגוג איתנו את ל"ג בעומר סביב המדורה.

ניפגש בעז"ה ב: יום רביעי י"ז באייר 25.5 בשעה 17:00 בשטח שליד חדר קרמיקה (באזור משפחת רועי).

בתוכנית: הדלקת מדורה, אפיית פיתות וצביעת ציורים.

כדאי להביא מחצלות, תפוחי אדמה עטופים בנייר כסף, ארוחת ערב...

נשמח לראותכם - הצוות האירוק

ביום שלישי שעבר, ערב יום הזיכרון - התכנסנו לטקס יום הזיכרון לחללי צה"ל ופעולות האיבה, שנערך בחדר האוכל. השנה התמקדנו בשניים מהחללים: דפנה מאיר – ילדה מאומצת שגדלה ללא בית ומשפחה, ולאחר נישואיה החליטה להעניק בית לאחרים ולאמץ שני ילדים בעצמה, ומייקל לויך שעזב את משפחתו שבארה"ב ועלה לארץ לבדו, במטרה להתנדב ליחידה קרבית. דפנה נרצחה על ידי מחבל לעיניי ילדיה בפתח ביתה שבעתניאל ומייקל שחזר במיוחד מחופשה בביתו שבארה"ב במטרה להצטרף לחבריו במלחמת לבנון השנייה, נהרג מצרור קטלני בשעה שנלחם בבעיטת אל-שעב, מעוז החיזבאללה. מייקל שהצטיין באופיו החברתי, אומץ עם עלייתו לארץ אצל משפחת רונית וארליה ברט והטביע את חותמו גם עליהם. רונית נשאה בטקס דברים לזכרו ושיתפה את הקהל באישיותו המיוחדת והכובשת. מיד עם סיומו של הטקס בקיבוץ, יצאו חברים רבים לטקס שנערך במועצה האזורית "שדות נגב", המעלה את זכרם של כל אחד ואחד מן הנופלים מיישובי האזור. מרים אמיתי, בתם של שושנה וראובן עברון, נשאה דברים בשם המשפחות השכולות. "ערב שירי לוחמים" שכבר נכנס למסורת, משך אליו קהל רב ומגוון ששר אל תוך הלילה.

ביום רביעי, יום הזיכרון - התקיים בבית הספר טקס הזיכרון המסורתי, שהיה מושקע מאד ומכובד. לטקס הגיעו חברים רבים ומשפחות התלמידים מכל האזור. **בליל יום העצמאות-** הוביל נחום את הקהל בתפילה חגיגית, ומיד אחריה התקיים המפקד בסימן "מחווה לחברות הנוער בסעד". הדליקו את המשואות: דודה זהבי, נציג המדריכים. שושנה עברון ומיקי פרוכטר, נציגי המורים. רותי שלוין ומיכל אפלבוים, נציגות המדריכות והמטפלות. משפחת גיבל, נציגי המשפחות המארחות. מרגלית שריד ומשה בן עמי, בוגרי חברת הנוער 'עלומים'. יצחק שהם, בוגר חברת הנוער 'עמלים'. דניאלה ורינת, נציגות חברת הנוער נקודת ח"ן. את הטקס הנחו מיכל אחיטוב ועופר שלומי והדגל נישא אל על, על ידי יעל בוחניק - בוגרת ומיכל ששון - חניכה. לאחר הריקודים הסוערים, פנו החברים לסעודת מצווה בחדר האוכל ונהנו מאוכל טעים וטרי שהוגש בשפע, מחידון מוזיקלי ודבר תורה, ומשירי ארץ ישראל.

ביום חמישי, יום העצמאות - נערכה פעילות משפחתית מבית "הולה הופ" שהיתה מגבשת ושמחה. המשחקים היצירתיים וההפעלות השונות - ממשחקי ילדות ועד למשחקים המקוריים פרי תכנונם של המארגנים, שיתפו צעירים ומבוגרים יחד ושמרו את הדגש על 'עבודת צוות' ושיתוף. היה זה יום מושלם, במזג אוויר מושלם.

בשבת - עלה לתורה חתן בר המצווה ישי סמיט שקרא את הפרשה וההפטרה בביטחון, בצלילות ובדיוק רב, כפי שלמד אצל אביו שמואל. הרב ארי עלה לפני מוסף לברך את החתן הצעיר וקשר בדבריו בין יום העצמאות לבר המצווה בכך שבשני המקרים, מטרתה של העצמאות מלכתחילה היא - שמי שזכה בה, ייטול ביחד איתה גם את מלוא האחריות. לקידוש המכובד שנערך במועדון, הגיעו רבים מחברי הקהילה, השמחה היתה גדולה ויצחק שלומי נשא דברי תורה וברכה.

בשיעור של כנרת סמואל על פרשת השבוע ניסינו למצוא תשובה לשאלה: מה הסיבה לירידה למצריים ולשעבוד הנורא במשך כל כך הרבה שנים? אם ייסורים גדולים נועדו להעניש ולזכך את מי שחטא, הרי עם ישראל שנענש כקולקטיב, נולד רק לאחר העונש?... ובכן, מדובר בתיקון שנעשה אמנם במצריים, אולם הפגם מקורו עוד בימי אבי האומה – אברהם. החשבון הוא היסטורי, אך אל דאגה, השפע והברכה שהתגלו ביציאת מצריים הם התוצר של התיקון הגדול (מתוך "טללי חיים" לרב חיים כהן).. וממנו כולנו נהנים עד היום.

בשיעור של הרב ארי על פרקי אבות עסקנו בפרק ב' משנה י': "הם אמרו שלושה דברים..", אלא מאי? כשפרנו בפועל, הגענו לחמישה דברים.. במהלך הניסיון לצמצם את המשוואה, התמקדנו במשפט: "ואל תהי נוח לכעוס"

וקיבלנו סדנה קצרצרה ומועילה בטיפול בכעסים.. נציין טיפ קטנטן – בכל פעם שהכעס עולה ומאיים להתפרץ, כדאי לנו להיזכר בפסוק מקהלת (ז', ט') "כי כעס בחיק כסילים ינוח". למדריכי בני עקיבא של סניפנו - נערכה שבת צוות בנושא 'מנהיגות' בעיר קריית גת שבמהלכה הם בררו לעומק את נושא המנהיגות על כל היבטיו וגם שמעו הרצאות מחכימות מפי הרב שרון שלום והרב אביחי עזרן. מדווחת: שיר הקומונרית, ומאחלת להם ליישם בהצלחה את שלמדו.

ביום שלישי – ראינו פעמיים "כי טוב". פרויקט שהחל לפני שלוש שנים כרעיון ויצא אל הפועל לאחר "צוק איתן" - הושלם סופית ביום חגיגי זה, בטקס מרגש שבסיומו הוסר הלוט מעל לוח התורמים היפה שהציבה קק"ל. מדובר בשילוב כוחות נדיר בין אנשי: יזמה, עצה ומעשה לבין אנשים צנועים עם לב חם ורחב אשר ביחד 'הלבישו' את בית ספר דע"ת, בשפע של מרבדים ירוקים, מתקנים מתקדמים, מגרש קט רגל, שולחנות פינג פונג והצללות נרחבות מעל מגרשי הכדורסל והאמפיאטרונו. בית ספרנו החדש והממוגן שרק עד לפני כעשרה חודשים הסתפק בשלמת פּוֹטוֹן וּמְלֵט, התעלה והפך לגן עדן לתלמידים, המותאם למידותיהם בדיוק רב. בטקס המשפחתי והחמים, נכחו נציגי התורמים ממלבורן שבאוסטרליה ובראשם רונית פריד לבית מינצר כנציגת משפחתה שתרמה לזכרו של אביה - מארק מינצר ז"ל. נציגי קק"ל שגייסו את התרומות באוסטרליה, הדגישו את מעורבותם יוצאת הדופן של התורמים שחלקם טרחו ובאו מרחוק בפעם השנייה, בכדי לחזות במו עיניהם בתוצאות. כשראו את ההבדל בין ה'לפני' וה'אחרי', נמלאו סיפוק וגאווה והבינו שתרומתם הגיעה למקום הנכון. ראש המועצה תמיר עידאן העלה את המשוואה הפשוטה: קידום רווחתם של האזרחים ב'עוטרף', מעניקה להם את הכוח לגבות את הצבא אשר מהם הוא שואב את המוטיבציה בתקופות 'מאתגרות'. רונית פריד, נשאה את דבריה בפנים מאירות, מחתה דמעה ולא הסתירה לרגע את התרגשותה. מקהלות מתלמידי בית הספר שרו בעברית ובאנגלית ורונית ברט הנחתה את האירוע וחיברה בין הלבבות באנגלית רהוטה ובחן רב, כשהיא מוקפת בדגלי אוסטרליה, ישראל, קק"ל ושדות נגב. נציין לשבח את יזם הפרויקט – חברנו יחזקאל לנדאו, שהשכיל לאמץ בתחילת הדרך את עצתו הטובה של מתניה רפל – לפנות לקק"ל. יחזקאל ניגש לקראת הסיום לדוכן הנואמים והודה לתורמים, לאנשי קק"ל, לאנשי המועצה, לתמיר עידאן היושב בראשה, ולכל השותפים למלאכה. את התוצאות – **רוצו לראות!!**

בערב, התקיימה אזכרת יום השנה לפטירתה של חברתנו חנה גולדשמידט ז"ל ושמונה שנים לפטירתו של בעלה חברנו דוד (הפה) גולדשמידט ז"ל.. הרב ארי פתח את הערב בהצצה למקורות ישראל מהם ניתן ללמוד על מספר היבטים אודות יחס היהדות ליופי ולאסתטיקה ודני – חתנם, סיפר לנוכחים על חותניו ועל שורשיהם. לזכרה של חנה ז"ל שהיתה בעברה מסדרת הפרחים הרשמית של הקיבוץ בימים טובים ובחנותות, נערכה סדנה לסידור פרחים בניצוחו של משה אש. משה שיתף את הקהל בזיכרונותיו הקשורים בחנה והנחה את המשתתפים, בני כל הגילאים, ביצירת אגרטל פרחים מקורי וססגוני העשוי מבקבוק פלסטי עטוף בגזירי טפט. בקרב יושבי הקהל צפו זיכרונותיהם של סידורי הפרחים המרהיבים אותם יצרה חנה וביניהם סידורי הפרחים לחנוכה שנערכו על החנוכייה הגדולה שבנה נחמן צור ז"ל אשר שימשה להם כבסיס בכל שמונת ימי החנוכה. – יהי זכרם ברוך!

ביום רביעי - זכינו לביקור קצרצר של חברי סיעת "הבית היהודי" במסגרת סיורם בעוטף עזה, עליו עוד יסופר אי"ה בעלון הבא.

יומם קיאתאן

סיכום אירועי יום הזיכרון ויום הצמאות, התרבות

מאחורינו אירועי יום הזיכרון וחג העצמאות, שבכדי לצלוח אותם אנו נעזרים במיטב הכוחות המוכנים לעזור ולתרום מזמנם, מכישרונם וממרצם. זה הזמן להגיד תודה ולספר לכם מי ומי העומדים מאחורי האירועים:

הטקס בערב יום הזיכרון, אורגן ע"י טל גאלדור (מדריכת התיכון) וגיל פיש. תודה לכל המשתתפים בטקס ולכל האנשים שלקחו חלק בהכנתו.

ערב שירי לוחמים בניצוחו של אסף סוברי בליווי הזמר רותם כהן ושרון לוי אשר על הקלידים - זו השנה השלישית בה אנו מקיימים את הערב במתכונת זו. בערב נשזרו סיפורים אישיים. תודה לאיתמר דניאלי ולרב ארי שריגשו אותנו בסיפורים אלה. תודה ליעל וייס אשר הייתה על המצגת.

מפקד יום העצמאות - על המפקד ניצחה מוריה לנדאו (פולק) האחת והיחידה שמוכיחה לנו שגם מרחוק אפשר להיות קרוב. המפקד עסק בחברות הנוער לדורותיהם, מה שהצריך עבודת חקר לא קטנה, שבה נעזרנו ביצחק שהם, חגית רפל (הוגת הרעיון), מרגלית שריד דודה זהבי ועוד רבים וטובים. אי אפשר לבצע משימות כגון אלה ללא עזרה של ארכיון הקבוץ בו שמורים נכסי העבר, תודה לנורית ולדליה.

למפקד גויסו צוות חברת הנוער הנוכחי, עופר שלומי מיכל אחיטוב אסתר מרכוס וצוות המדריכות המקסימות שעבדו עם בנות הנוער. אסתר והבנות הכינו את הסרט, רועי גולן עבד עם הבנות על שיר ישראלי. אנו מודים מאד לבנות שנשארו עמנו בערב זה. כתיבת המלל נעשתה ע"י סילעית לזר שעשתה זאת בחן רב. תודה למדליקי המשואות- נציגי המנהלים, מורים, מדריכים, חניכים ומשפחות מארחות בעבר ובהווה. לדני יום טוב שמידי שנה לוקח פיקוד על תפעול המשואות, תודה רבה! את ריקוד "שירת הנוער" ביצעו בנות כיתות ג' ד' בניצוחן של שלומית קייפור, אחינעם שלומי, יעל וייס המוכיחות לנו שיש דור המשך בעל יכולות, כשרון ואכפתיות. דגלנות בני עקיבא כמיטב המסורת שימחה את כולנו. תודה לחניכי בני עקיבא.

השנה, לאחר שנים רבות בהן עבדנו עם משה מיארה, ניסינו להפעיל את אירועי יום העצמאות בכוחות מקומיים. רועי גולן הכין את קטעי המוסיקה למפקד ולסעודה. דותן ורוני היו על ההגברה והתאורה.

סעודת ליל העצמאות- בסעודה השתתפו כ- 300 איש. תודה רבה לצוות המטבח, חדר אוכל, והקייטרינג על המאמצים וההשקעה. תודה לצוות המלצרים שעבדו בערב זה והשקיעו על מנת שכולנו נהנה. תודה לרותם וייס על חידון השירים, לרון אבנית על דבר התורה הפעיל.

בבוקר יום העצמאות- בילינו עם אופיר מחברת "הולה הופ" והיה כיף גדול. גם השנה הבנו שאין תחליף לדשאים המוצלים שלנו.

תודה לליאור לנדאו על עיצוב ההזמנה לאירועי יום הזיכרון והעצמאות.

לסיום-תודה מיוחדת לרוני גרוס על התאורה ולדותן גולדנברג על ההגברה שבימים עמוסים אלה קופצים מאירוע לאירוע, נותנים מענה לכל תקלה ובעיה. תודה לצוות העובדים המסור של ועדת תרבות שעובד לפני, אחרי ובזמן האירועים, ילדים צעירים ובוגרים שעובדים במרץ, סוחבים ומסדרים עד השעות המאוחרות. אנו מזמינות ילדים נוספים להצטרף לצוות המנצח.

על מנת שנוכל להפיק לקחים לאירועים הבאים, נשמח לקבל את תגובתכם על האירועים השונים, לקבל רעיונות לנושאים למפקד. נשמח לאנשים נוספים המעוניינים להשתתף בשירה, קריאה, סיפורים אישיים וכד'.

דיווח מהנצפה בתהליך הארצוני לאיתור ובחירת מזכיר באסיפה

רקע: שבועות ספורים לפני הפסח, אושרה באסיפה, חלופה מרועננת למבנה הארגוני הניהולי בסעד. החלופה הנבחרת (מבין 3), משמשת בסיס לתהליך שבו בחודשים הקרובים, ייבחר בסעד מזכיר חדש, יו"ר כלכלי, ובהמשך גם מרכז משק חדש, שיחליף את חלופ בתום יותר מעשר שנים מרתקות בסעד.

המזכירות שהובילה את כל התהליך עם הנהלת הקהילה ועם הנהלת המשק התכנסה בעקבות החלטת האסיפה, והחליטה למנות צוות, שיעסוק בהובלת התהליך לאיתור ובחירת מזכיר חדש באסיפה. על הצוות כבר דיווחנו בעבר, אך נזכיר שחברים בו: הילה מנהלת משי"א כמרכזת הצוות, נחום לנדאו, שרה רוזמן, כרמל הלפרין ומתניה רפל. הצוות נפגש מאז המינוי למספר פגישות ועסק בבניית הצעה כפולה לאישור המזכירות:

1. רענון, ודיוק הגדרת התפקיד של המזכירה \ יו"ר קיבוץ.

2. מתווה להליך האיתור וההמלצה לאסיפה. כולל שאלות כמו מכרז פנימי מול חיצוני, אבחונים מקצועיים כן או לא? ואיזה? סיוע של מומחה חיצוני (דוגמת תמי לס, שזהו עיקר התמחותה ועיסוקה) ועוד שאלות, שחשוב לתת עליהן מענה בטרם יוצאים לדרך.

צוות האיתור סיים את השלב הזה, והציג את הצעותיו, בשני התחומים בפני המזכירות, וזו אימצה והמליצה, להמשיך בדרך שהתווה הצוות.

בעקבות הני"ל יפורסמו לציבור בשבוע הקרוב שני מסמכים, האחד שעוסק בהגדרת התפקיד המעודכנת של המזכיר, והשני במתווה המוצע על ידי צוות האיתור בהמלצת המזכירות, להובלת התהליך עד להמלצה לאסיפה, ובחירת מזכירה חדש.

מובן מאליו שאם מאן דהוא, רואה לנכון להציע לצוות האיתור רעיונות, הן להגדרה, הן לתהליך והן למועמדים מוזמן לעשות זאת, בפנייה להילה, או לכל אחד מחברי הצוות המוזכרים לעיל.

מיד לאחר פרסום המסמכים לחברים, ייפתח מכרז רשמי ומסודר לתפקיד, על ידי הצוות וכל זאת בהתאם למתווה שהומלץ, המכרז יפורסם כמובן לציבור, בדרכים המקובלות, ושעון החול יחל את תקותו.

מי ייתן ונשיג את המטרה בברכה ובהצלחה, בנחישות ובמהירות.

בוקי - בשם המזכירות

ארכי ארצא - מזל טוב אבר המצווה
אצידית ואנחוס ואכל המסחה המורחבת
שתכלו אהרבה נחת ושמחה!

אתמי שרט, אלהמה רון ואכל המסחה
מזל טוב אהרבת האחיינ
נכד אהנן ואשולי רון, בן אאביה ואליטל

אציינ ואאייזיק הוק מזל טוב אהרבת הנכדה
בת אשה ואאייקל יופה
שתכלו אהרבה שמחה ונחת!

